

Ceny ogłoszeń
za wiersz milimetry przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc., a świąteczne 25 proc. drożej. Drobne ogłoszenia po 10 groszy. Dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Za zastrzeżenie miejsca dodaje się 25%.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego

Przebiegata wy-
nosy miesięcznik

2.—

KRAKÓW
Biblioteka Jagiellońska
Św. Anny 12

Konto czo-
P.K.O. Katowice

ODDZIAŁY:

KIELCE, Marsz Focha 26 (róg Sienkiewicza) tel. 13-78; BEDZIN, Malachowskiego 74; DABROWA, ul. 3-go Maja 14 i Królowej Jadwigi (róg Narutowicza); ZAWIERCIE, ul. 3-go Maja 5, tel. 97; CZELĄDZ, Miłwińska N. 5; GRODZIEC, ul. Legionów tel. 7.19.66

OSKAR SZPIGIEL I SYN

PRZETWORY CHEMICZNE
SOSNOWIEC

UL. PIŁSUDSKIEGO 1

TELEFON Nr. 61-881.

Dostarcza po cenach obniżonych ze składu w Sosnowcu

AMONJAK 0,910

DWUCHROMIANY potasu i sodu

GLICERYNĘ białą 28 Bé techn.

NAFTALINĘ wiskach

SIARCZAN miedzi kryształ. 98/99%

Abdykacja króla, czy dymisja gabinetu?

Opinia angielska oczekuje decyzji

PARYŻ, 6. 12. Agencja Havasa donosi z Londynu, że w czasie dzisiejszego posiedzenia Rady Ministrów premier Baldwin miał powiadomić kolegów o treści rozmów, przeprowadzo-

Cracovia-Garbarnia 7:6 (3:0)

Spotkanie piłkarskie w Krakowie rozegrane między Cracovią a Garbarnią przy nieskończonym planie bramkowym. Mimo zwycięstwa Cracovi wynikiem nie jest faktycznym odzwierciedleniem sił obu drużyn, Cracovia była drużyną znacznie lepszą, a tylko wskutek chwilowego zalamania, wygrała z Garbarnią z różnicą zaledwie jednej bramki.

O przeniesienie siedziby P.Z.P.N. DO KRAKOWA.

Wśród klubów piłkarskich Śląska, należących do Ligi Państwowej i inieje projekt przeniesienia zarządu Ligi Państw. z P.N. do Krakowa.

Wniosek taki postawił ma KS. Ruch z pozostałe kuby Śląskie, AKS. Chorzów i KS. Dąb wyraziły gotowość poparcia.

Dwa zwycięstwa Śląska NAD BERLINEM.

Międzynarodowy sezon rozgrywek hokejowych na Śląsku otwarty został w ub. sobotę i niedzielę ciekawymi spotkaniami pomiędzy Berlinem i reprezentacją Śląska. Spotkanie w pierwszym dniu zakończyło się sensacyjnym zwycięstwem Śląska, w stosunku 6:2 (2:1, 1:1, 3:0).

Drużyna Śląska wystąpiła z dwoma nożnymi zawodnikami kanadyjskimi Suihem i Tomsonem.

W niedzielę, w drugim dniu Śląsk pokonał Berlin w stosunku 6:3 (2:1, 2:1, 2:1). Gra była bardzo żywa.

Warszawa-Stuttgart 9:7

Reprezentacja bokserka Stuttgartu zmierzyła się w niedzielę z reprezentacją Warszawy, ponosząc nieznaczny porażkę 9:7.

W poszczególnych walkach były następujące wyniki:

Rudstein (Warszawa) pokonał na pkt. Stattera, Czortek (W) zwyciężył Osta, walka Kozłowski (W) z Ostalenderem przyniosła wynik remisowy. Polus zwyciężył Bandela (St), Seweryniak (W) Zeltera, Heid (St) Miksa, zastępującego Prsara kiego, Ackerman Dorobę (W) a Scheider (St) Blumia.

nych z królem Edwardem. Co do rozmów tych trzymana jest całkowita tajemnica.

Dzisiaj rano wydawało się, że zarówno król Edward, jak i ministrowie trwają na swoich stanowiskach, na skutek czego możliwa jest jedynie abdykacja króla lub dymisja gabinetu. Należy jednak podkreślić, że odezwa Churchill'a nabierze znacznego rozgłosu.

Siedziba premiera na Downing Street była dziś mimo niedzieli widownią ożywionego ruchu. Wezsnym rankiem przybył do premiera doradca króla Edwarda syndyk księstwa Kronwalii Monckton, który cały wieczór wczorajszego spędził w Fort Belwederu, gdzie omawiał z królem jego sprawy majątkowe i inne sprawy osobiste na wypadek ewentualnej abdykacji króla. Rano o godz. 10-ej u premiera odbyła się nieoficjalna wy-

miana zdań członków rządu na tematy związane z sytuacją jaka powstałaby na skutek abdykacji króla. W toku tej narady premier Baldwin wezwany został do królowej Marii, która poinformował o stanie rzeczy. Po południu premier odbył naradę z arcybiskupem Cantenbury. O godz. 17.30 rozpoczęło się posiedzenie gabinetu, na którym miała zapadnąć ostateczna decyzja. W danej chwili sytuacja jest tego rodzaju. Abdykacja króla uważana jest za wielce prawdopodobną. Krążą pogłoski, że król we wtorek opuści Anglię i uda się do Francji.

P. SIMPSON W LOUVIES

CANNES 6.12. PAT. Wczoraj późnym wieczorem przybyła tu p. Simpson i zamieszkała w willi Louvies u państwa Crocer, przez których była oczekiwana.

Bombardowanie centrum Madrytu

325 żołnierzy niemieckich wpadło w ręce oddziałów rządowych

MDRYT. 6. 12. Rada obrony Madrytu ogłosiła dziś w południe komunikat donoszący, że na froncie Madrytu w ciągu ubiegłej doby nie doszły żadne zmiany. Armia powstańcza bombarduje centrum miasta. Pościski spadły na ulice w Fincarral i Hortalez, zabijając i raniąc wiele o-

sób. Na odcinku Uzera w ręce oddziałów rządowych wpadło 325 Niemców. Na froncie baskijskim wojska rządowe podchodzą do miasta Vittoria, na południe od Bilbao. Ewakuacja tego miasta jest przez przeciwnika w pośpiesznie przeprowadzona. Lotnictwo rządowe straciło wczoraj dla samolo-

ty myśliwskie produkcji włoskiej.

PRZERWA W OPERACJACH

TALAVERA. 6. 12. Specjalny wysłannik agencji Havasa donosi, że w operacja dookoła Madrytu nastąpiła ponowna przerwa. Przez cały wczorajszy ranek ponowała zupełna cisza. Po południu artyleria powstańcza zaczęła przejawiać pewną działalność, kierując swe pociski głównie na północne dzielnice miasta. Ze strony wojsk rządowych nie było natomiast żadnej reakcji. Koda powstańcza przysuszcza, że wojska rządowe są wyczerpane wielokrotnymi wysiłkami podejmowanymi dla przerwania pierścienia oblegających. Wojska powstańcze pozostają jednak w pogotowiu do nowej ofensywy.

Radiostacja w Tenererifa komunikuje, że oddziały powstańcze przeprowadziły atak w kierunku Pozuelo i Escorial w dążeniu do odcięcia oddziałów rządowych. Wojska powstańcze zajęły wioskę Las Matas. Oddziały rządowe pozostawiały na placu boju 3 czołgi sowieckie. Baterie powstańcze panują nad pozycjami przeciwnika.

Kobieta, która żyła przed wiekami

Ciekawy wypadek metapsychiczny w Gdyni

GDYNIA, 6. 12. Niezwykle ciekawy wypadek metapsychiczny wydarzył się w ostatnich dniach na starym cmentarzu oksywskim.

Właściciel drogerii „Słońce“ p. Ludwik Rydygier, wybrał się przed kilku dniami na cmentarz oksywski w towarzystwie swej małżonki i jej 25-letniej siostrzenicy, Marii Sznablówny. W pewnym momencie Sznablówna pobiła i wykrzyknęła: „Tu mnie pochowano“

zemdlała i osunęła się na ziemię.

P. Rydygier wezwał natychmiast taksówkę i zemdlała dziewczynę prze-

wieziono do mieszkania, gdzie po zastosowaniu odpowiednich środków do prowadzono ją do przytomności.

Dziewczyna w pewnej chwili zaczęła opowiadać o wyglądzie Starego Okywsia, spalonego kościoła oksywskiego, twierdząc stanowczo, że już kiedyś żyła na świecie.

Była wówczas żoną rybaka i matką 2-go dzieci.

Wypadek powyższy wzbudził w Gdyni wielką sensację, stając się przyczyną różnych domysłów. Sznablówna zajęła się lekarze.

Na boiskach i bieżniach

W trosce o usportowienie młodzieży szkolnej
Postulaty Państwowego Urzędu WF.

W sprawie usportowienia szkoły daje się zauważyć obecnie ożywiona działalność ze strony najwyższych władz sportowych.

Państwowy Urząd WF opracował obszerny memoriał do ministerstwa oświaty w sprawie sportu w szkole. W związku z tym rada naukowa WF. zajmowała się również powyższą sprawą, wysyłając do stu najwybitniejszych fachowców fizycznych ankietę. Wyniki tej ankiety referowane były na komisji Rady naukowej WF. przez wiz. Wyrobka, w wyniku czego połączona Rada Naukowej WF. pokrywa się z tezami Państwowego Urzędu WF.

Główne tezy Państwowego Urzędu WF przedstawione ministerstwu oświaty, przedstawiają się następująco:

a) Życie sportowe młodzieży szkolnej regulowane ma być przez szkoły i w ramach szkoły.

b) Kurator okręgu szkolnego może zwołać polskim związkom sportowym na zorganizowanie obozów, czy kursów dla młodzieży szkolnej pod nadzorem władz szkolnych.

c) Dla usprawnienia działalności sportowej w szkołach winny być utworzone szkolne kluby sportowe, grupujące młodzież, specjalnie zamierzającą w sporcie. W większych miastach może powstać po kilka klubów szkolnych, zaś dla dziewcząt tworzone być winny oddzielne kluby szkolne, względnie kółka żeńskie przy klubach szkolnych.

d) Przy organizowaniu zawodów szkolnych należy przyjąć formy, ogólnie przyjęte dla sportu zawodniczego z uwzględnieniem cech wieku, jak zmniejszenie boiska, ograniczenie sprzętu, zmniejszenie programu, skrócenie czasu gry itp.

e) Do współpracy z władzami szkolnymi w związku z organizowaniem zawodów szkolnych należy zapraszać przedstawicieli władz WF. oraz odpowiedzialnych działaczy i sędziów sportowych.

f) Trenerami młodzieży są nauczyciele ćwiczeń cielesnych w szkołach. Do prac instruktorsko-trenerskich można zapraszać kluby sportowe i ich instruktorów za zgodą kuratora klubu szkolnego i pod wa-

ranżem zapewnienia młodzieży opieki pedagogicznej.

g) Członkami wspierającymi klubów szkolnych mogą być rodzice uczniów i osoby zaproszone przez władze szkolne.

h) Organizować należy kursy dokształcające dla nauczycieli ćwiczeń cielesnych w szkołach w oparciu o program o nastawieniu sportowym (nadmienić tu należy że kurs hokejowy tego typu został już zorganizowany, a obecnie projektowany jest kurs narciarski dla nauczycieli ćwiczeń cielesnych w szkołach).

i) Pożądanym jest tworzenie okręgowych klubów szkolnych, a w przyszłości ogólnopolskiego Związku klubów szkolnych na zasadzie ogólnej struktury organizacyjnej sportu polskiego.

Tezy Państwowego Urzędu WF. są najzupełniej słuszne, a ich realizacja przyczyniłaby się znacznie do przeprowadzenia usportowienia szkoły, co tak bardzo jest obecnie aktualne.

Bez usportowionej młodzieży szkolnej sport polski nie może się właściwie rozwijać i nie może liczyć na rzetelne sukcesy sportowe na dłuższą metę.

Kluby sportowe muszą honorować
legitymacje Zw. Dziennikarzy Sportowych

W dniu wczorajszym w Domu Sportowym w Katowicach odbyło się nadzwyczajne zebranie oddziału śląskiego Związku Dziennikarzy Sportowych zwołane przez komisarza p. Grabowskiego, celem wyboru władz na miejsce zarządu komisarycznego.

Po sprzewodaniu p. Grabowskiego, do konano wyboru władz Zarząd stanowią: red. red. — Kluck, sekretarz — Ródek, skarbnik — Ludwiczak.

Sąd honorowy red. red.: Koźlik, T. Lipiński, Rochowiak.

Komitet rewizyjny red. red.: Rembalski, Filus i Kisieliński.

Na zakończenie obrad przedstawiciel PUWF. red. Junosza - Dąbrowski oświadczył, że PUWF. w porozumieniu ze zwią-

kiem Dziennikarzy ustalił, że legitymacje Związku Dziennikarzy Sportowych muszą być honorowane przez wszystkie kluby sportowe w Polsce. Kluby samowolnie nie mogą zakłonić dziennikarzewi wstępu na boisko, jak to dotychczas niejednokrotnie miało miejsce. Kluby natomiast mogą zwrócić się z zażaleniem do Związku Dziennikarzy o ile uważają postępowanie dziennikarza za niewłaściwe. Zarząd związku po rozpatrzeniu sprawy wyda decyzję, która obowiązywać będzie zainteresowany klub. Widac więc z tego, że PUWF. dokłada starania, aby wolna krytyka w sporcie była przestrzegana i żeby dziennikarze nie byli narażeni na samowolne represje ze strony działaczy klubowych.

Policyjny (Sosnowiec) - Brygada (Częstochowa)
8:8 pkt.

Wczoraj wieczorem w sali KPW. w Sosnowcu odbył się mecz boksercki o mistrzostwo B-klasy śl. OZB. pomiędzy sosnowieckim Policyjnym KS. a częstochowską brygadą. Gospodarze wystawili do zawodów drużynę osłabioną i tylko z trudem zremisowali. Kierownictwo P. K. S. powinno starannie przygotowywać swą dru-

żynę do spotkań — nie przedstawiali zespołu wyrównanego i dobrze zapowiadającego się na przyszłość. Ogólny wynik meczu brzmiał 8:8 pkt.

Poszczególne wyniki przedstawiają się następująco:

Waga musza: Korpeta (P) zremisował z Milejewskim (B).

Waga kogucia: słaby Nowacki (P) przegrał us. pkt. z Cnudym (B).

Waga piorkowa: Rędzia (P) zremisował z Wroblem (B).

Waga lekka: Wojtasiński (F) w III starciu przez techn. k. o. przegrał z Krzysztoforskim (B).

Waga półśrednia: Banach I (P) wskutek nadwagi oddał pkt. walkowerem. W spotkaniu towarzyskim Banach pokonał us. pkt. twardego Warszawa.

Waga średnia: Banach II (P) zdobył pkt. walkowerem wobec niestawienia się przeciwnika.

Waga półciężka: doskonały Chudziak wygrał us. pkt. z Bielew (B).

Waga ciężka: dobrze zapowiadający się Lesiakowski (P) wygrał przez techn. k. o. w II rundzie wobec poddania się Góreckiego (B).

Sędziował w ringu p. Rzyman, dobrze. Zainteresowanie zawodami b. duże.

— 000 —

Śląsk-Florisdorfer A.S. 4:4 (2:1)

Na zakończenie sezonu piłkarskiego na Śląsku bawia w niedzielę drużyna widowiska Florisdorfer A. S., która zremisowała z reprezentacją Śląska w stosunku 4:4.

KIELECKI OKRĘGOWY ZWIĄZEK PIŁKI NOŻNEJ CZĘSTOCHOWA. AUTONOMICZNY PODOKRĘG ZAGŁĘBIA DĄBROWSKIEGO W BĘDZINIE. ADRES SEKRETARIATU: M. BŁUSZCZ BĘDZIN, UL. CYNKOWA 23. Komunikat Wydziału Gier i Dyscypliny Nr. 25.

1. Wzywa się RKS. Czarni Sosnowiec, do spowodowania przybycia na posiedzenie WG. i D. w środę dnia 9 grudnia o godz. 18-ej sekretarza Ich klubu p. Pabiania w celu przesłuchania.

2. Podaje się do wiadomości klubom KS. Cyklon Rogoźnik i ST. Orzeł Bobrow n.k. że po przeprowadzeniu dochodzeń w sprawie meczytych zawodów o mistrzostwo klasy B pomiędzy Orzeł — Cyklon w dniu 4.11.36 r. WG. i D. doszedł do przekonania, że winę nierozegrania tych zawodów ponoszą oba kluby, ponieważ nie zastosowały się do obowiązujących przepisów i postanowień PZPN. par. 92 i 11 części pierwszej, co powyższego zwerdyktował zawody te po 0:3 i 0 punktów dla obu klubów.

Prze wodniczący WG. i D. (—) BR. BITNEROWSKI. Sekretarz (—) J. KOŚCIUCH.

Będzin, dnia 7 grudnia 1936 r.

CIEKAWY OPOWIADANIA

Oszust

Pan Maksymilian Deszan, powieściopisarz nieprzeciętnej miary, zainstalował się w przedziale pierwszej klasy naprzeciwko pasażera zajętego czytaniem książki.

Dwa drugie kąty przedziału zajmowały dwie panie: dama w średnim wieku i ładna młoda panna — obie elegancko ubrane i bardzo dystygowane jak przystało na osoby podróżujące pierwszą klasą.

Był to styczniowy poranek. Pierwsze promienie zimowej jutrzenki oświetlały słabo szary i monotony krajobraz departamentu Ile de France.

W ślad za regulaminowym gwizdem zawiadowcy stacji kurier ruszył z miejsca tocząc się odrazu w szybkim tempie między dwoma szeregami domostw ciągnących się po obu stronach toru kolejowego. Świeciło się w wielu oknach. Pan Maksymilian Deszan, nawykły z racji swego zawodu do wnikania w najdrobniejsze przejawy życia ludzkiego, odtwarzał w swej bujnej wyobraźni powieściopisarza te setki mężczyzn, kobiet i młodej obojga płci, wyrwanych co dziennym obowiązkiem o tak wczesnej godzinie z docroczynnego, snu i ubolewał nad nimi.

Na małych stacyjkach podmiejskich migwały się mu przed oczyma kapelusze, czapki i berety garstki podróżnych spacerujących tam i z powrotem po piaszczystym bulwarze w oczekiwaniu „swego” pociągu lub omnibusu.

Dorośli śpieszyli do biur, fabryk i warsztatów — młodzież i dzieci do szkół. Lista pasażerów, będąca w posiadaniu biletów abonamentowych

nie skazana była na oczekiwanie przy okienku biletera swej kochanki.

— Jeden z nielicznych plusów skromnej ich egzystencji — myślał powieściopisarz.

Jakkolwiek pogrążony w refleksjach nad monotonnym życiem szarego tłumu ludzi wykuwających naszych placówkach pracy codzienny kawałek chleba, zauważył, że siedzący naprzeciwko niego pasażer przygląda mu się ukradkiem symulując tylko czytanie.

Powieściopisarz skonstatował, że był to nieźle prezentujący się mężczyzna o przeciętnie inteligentnym wyrazie twarzy. Wyglądał na lat trzydziści parę.

— Co on czyta? Jaką książkę właściwie trzyma w ręku, udając że ją czyta? — myślał pan Maksymilian Deszan.

Nie trudno mu było zaspokoić swą ciekawość literata, gdyż jego towarzyszył podróżny jak gdyby umyślnie obrócił żółtą okładkę książki w jego stronę, dzięki czemu romansopisarz mógł przeczytać tytuł ostatniej swej powieści: „Miłość nie jest dzieckiem cygańskim”, opublikowanej przed miesiącem.

Skłamałbym twierdząc, że pan Maksymilian Deszan nie spojrzał ze zdwojoną sympatią na swoje vis a vis, ani że nie przypisał mu inteligencji o wiele wyższej od przeciętnej.

— Widzę, że szanowny pan lubi czytać — odezwał się do niego, nie zdoławszy opanować chęci nawiązania rozmowy z nieznanym — znam trochę książkę, którą pan ma w ręku.

— Co do mnie — podchwycił zainterpelowany z emfazą — mogę powiedzieć, że znam ją lepiej od pana.

— Ach, tak? — zdziwił się nasz bohater.

— Naturalnie — ciągnął jego roz-

mówca w tym samym tonie dalej — książka bowiem, której nie czytam właściwie, tylko przebiegam ją oczyma, jest moim utworem.

Mówił dość podniesionym głosem, z twarzą zwróconą nieco w stronę dystrygowanych dam, by wiedziały, że spotkał je nielada zaszczyt podróżowania w jednym przedziale z powieściopisarza, którego dzieła lansowała duża firma wydawnicza.

Pierwszym odruchem oburzonego autora powieści: „Miłość nie jest dzieckiem cygańskim” był protest. Po hamował się jednak. Nie było zdań, że miał do czynienia z jednym z owych samochwalców napotykanym w każdej dziedzinie życia i szalbierzy uzurpujących sobie prawa cudze, sójek strojących się w pawie piórka i zbyt marnych psychologów, by mogli zrozumieć, że głupie ich kłamstwo wypły nie prędzej, czy później jak oliwa na wierzch.

Pan Maksymilian Deszan chciał przekonać się ja daleko oszust posunął swą bezczelność zawołał:

— Winszuję panu w takim razie. Prasa wychwala pańskie pióro pod niebiosy. Wszyscy krytycy wyrażają się o panu bardzo przychylnie. Wiem coś o tym, gdyż jeśli nie piszę, czytam za to dużo.

— Mój Boże! — nadmienił jego rozmówca, wydymając chępliwie wargi — nie mogę skarżyć się, zapewne; choć, mówiąc szczerze, nie znajduję, by sądy o moich dziełach stały na poziomie ich wartości. Ale, ale! Chciałbym wiedzieć co pan myśli o ostatniej mojej powieści?

— Nie śmiem urazić w panu tej przysłowionej skromności właściwej mistrzom pióra... zaczął powieściopisarz.

— Ach! Widzę, że mam ze znawcą do czynienia! — zauważył rozpromieniony fanfaron — mam wrażenie, że

moja „Miłość nie jest dzieckiem cygańskim” stanowić będzie nową erę.

— O, panie! — wtrąciła dystygowana dama w średnim wieku przeproszając że przerywam, ale pragnę powiedzieć panu również... Moja córka i ja czytaliśmy tę powieść i nie mamy słów podziwu dla niej...

Samochwał uniósł się wpół w groteskowym nieco ukłonie.

— Zbyt wielki zaszczyt dla mnie! Szanowna pani zawstydza mnie do prawdy! — nadmienił z afektacją.

Tu obie dystygowane panie wdały się w ożywioną rozmowę z bezczelnym szalbierzem, w którego bezładnej gadaninie przewinęły się wszystkie wybitniejsze nazwiska literatury współczesnej.

Bezwstydnym uzurpator nie pominął nikogo: nie było ani jednego akademika, z którym nie stawał się na równi i nie był za pan brat. Ani jedno go dyrektora teatru i redaktora czasopism, którzyby nie ubiegali się o jego utwory.

Nie biorąc udziału w rozmowie pan Maksymilian Deszan rejestrował w myśli kardynalne błędy i pocieszne baki świadczące niezbicie o tym, że narrator mówił jak ślepy o kolorach.

„Dystygowane damy natomiast słuchały fantarona z dewocją pożerając go niemal oczyma. Ładna i młoda panna osobiwie:

Rzecz prosta: wyglądał na lat trzydziści parę, prezentował się dobrze i aureola poczytłego powieściopisarza wieńczyła jego głowę. Nic dziwnego, że podobał się pannie.

Pan Maksymilian Deszan zlekka zębem czasu trącony nie mógł jako kandydta na epuzera równać się ze swym vis a vis. Tym bardziej, że miał obrączkę ślubną na palcu.

Mimo to wszakże diabli go brali z zazdrości na widok młodej i powabnej towarzyski podróży, robiącej ślad

Smaczna — odżywcza bo naturalna przyprawa do zup
śmietana pełnotłusta o zawartości co najmniej 22% tł.
ze Spółdzielni Ziemiańskiej
SOSNOWIEC
 ul. Sienkiewicza 1, tel. 61945

DĄBROWA GORNICZA
 ul. 3-go Maja 18, tel. 68335

„ZEBERKA ZAMIAST SCHABU”

Z dziejów miłosierdzia ludzkiego

Pani Maciejewska od kilku lat wysila całą swoją inteligencję i spryt życiowy, żeby chmura kryzysu nie zaćmiła pogody jej domu. Owocem jej wysiłków są nigdzie nie notowane rekordy pomysłowości kobiecej na temat: jak ze starego robić nowe, jak jedną gęś rozdzielić na trzy dostatnie obiady dla całej rodziny, jak latami nosić ten sam płaszczyk, a

zawsze wyglądać przyzwoicie. Jedyną słabość pani Maciejewskiej to praca społeczna. Ale w ostatnich czasach i ta pokusa rzadko ją tylko odrywa od ogniska rodzinnego. Zamiast wspomagać biedę cudzą, jawną, trzeba podierać i latać biedę własną, kryjącą się wstydliwie pod maską inteligentnego dobrobytu.

Aż tu nagle — ta pomoc zimowa dla bezrobotnych! Serce pani Maciejewskiej ścisnęło się boleśnie. Rada by z duszy, ale skąd? Wszystko wyliczone co do groszka, do ostatniego żądźbla maki i kaszy, co do kawałka węgla.

Nawet służącej pani Maciejewska już nie trzyma. Zadawalna się przychodnią posługaczką.

Otóż właśnie ta posługaczka Żona bezrobotnego. Matka trojga dzieci w wieku szkolnym. Bieda aż piszczy, bo kobiecina skrzętnie zabiera wszystkie resztki, odpadki i oberki. Skórka od słoniny napelnia ją dziką radością. Myśl o głodnej rodzinie tej posługaczki nie opuszcza pani Maciejewskiej, to jest jej zmora. Czuje, że gdyby raz zobaczyła nore, w której gnęźdzą się

kie oczy do uzurpatora swego nazwiska i popularności literackiej.

Pociąg pociąg tymczasem mknął z błyskawiczną nieledwie szybkością minął Fontaine-bleau, Montreuil i Pont-sur-Ivonne.

Zobaczywszy zarysowaną się na horyzoncie katedrę w Sens, strzelającą wieżycami swymi w niebo, vis a vis istotnego autora powieści: „Miłość nie jest dzieckiem cygańskim”, jęło szykować się do wysiadania z pociągu, nie przerywając paplaminy i dymu, oszust pożegnał się z upojonymi nachwilę.

Gdy kurier stanął w kłębach parynymi swoimi słuchaczkami uprzejmie i kiwnąwszy powieściopisarzowi protekcyjnie głową wyskoczył z wagonu na peron.

— Jaki miły... jaki dystygowany młody człowiek! — unosila się oczarowana panna.

— Co za inteligencja! Jaki dar słowa! Nie dziwnego zresztą. Litera! Autor najpoczytniejszej dziś książki — dodała matka.

Złość wzięła naszego bohatera i mimo swe uzasadnione ze wszech miar pretensje do znajomości psychiki przeciętnych ludzi pokpił tym razem sprawę.

— Nieprawda, proszę pani! — wybuchnął — ten pan jest najordynarniejszym oszustem, szalbierzem, fanfaronem, uzurpatorem cudzej sławy! Dziwnym zbiegiem okoliczności miał mnie, prawdziwego autora tej powieści przed sobą!

— Naprawdę?! — zdziwiła się starsza dama z niedowierzającym uśmiechem i... poprzestając na tym szepnęła kilka słów cicho na ucho.

Bezczelny kłamca, jeśli nie wariat! Pan Maksymilian Deszan, ciesząc się ostrym słuchem usłyszał:

Czyby nie lepiej był zrobić, gdyby machnął ręką i milczał!

bezrobotni, — nie wytrzyma i odda ostatnią złotówkę, przeznaczoną na ciepłe rękawiczki dla najmłodszego synka.

Boi się tej chwili, jak ognia. Ale któregoś ranka wstaje z twarzą rozradowaną. Zamiast pół kilo schabu na obiad każe kupić zdumionej babinie kilo żeberek. Zamiast zwykłych aluminiowych rondelków każe nastawić wielki sagan. Wkłada weń żeberka, kaszę, dużo włoszczyzny, kartofle. A kiedy krupnik już jest gotów, wyjmuje żeberka i dzieli je na dziesięć równych porcyj. Dla swojej rodziny i dla rodziny bezrobotnego

Wielką ochłochą rozlewa zupę na głębokie talerze. Takie same porcje idą do garnka posługaczki. Zupa jest zna

komita, a żeberka z surową kapustą smakują jakoś inaczej, niż codzienna pieczeń.

Pani Maciejewska promienieje. Posiłek na dziesięć osób kosztował tyle samo, co normalny obiad na pięć osób. Wszyscy byli syci, jej rodzina i rodzina bezrobotnego. Pani Maciejewska usypia z postanowieniem, że raz na tydzień będzie gotowała taki obiad w „jednym garnku”.

Stefania Podhorska - Okołów

Obrady komisji komunikacyjno-turystycznej w Sosnowcu

O odbyło się w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu pod przewodnictwem wiceprezesa Izby krakowskiej, inż. Leona Szażeńkiego i sosnowieckiej, Edmunda Gruszczyńskiego, posiedzenie Miejskiej Komisji Komunikacyjno-Turystycznej. Przedmiotem obrad były sprawy: zagadnień motoryzacji kraju i zarobkowego przewozu samochodami, organizacji biura komunikacyjnego przy Związku Izby Przemysłowo-Handlowej oraz rewizji taryfy osobowej PKP.

Po wyczerpującej dyskusji, Komisja uświadla za konieczne zwrócić uwagę sfer miarodajnych na potrzebę opracowania nowych zasad dla koncesjonowanego przewozu zarobkowego pojazdami mechanicznymi w kierunku zwiazania komunikacji samochodowej z życiem gospodarczym kraju, zmniejszenia trudności w uzyskaniu koncesyj itp. Opracowanie tych zagadnień powierzono specjalnej komisji, w składzie Izby katowickiej, krakowskiej

i sosnowieckiej.

Projektowane biuro komunikacyjne przy Związku Izby miałoby prowadzić prace badawcze - analityczne głównie w zakresie zagadnień komunikacji kolejowej, morskiej i samochodowej.

Poza tym biuro to spełniałoby w pewnej mierze czynności natury informacyjnej w zakresie taryf kolejowych, najdogodniejszych przewozów itp.

W sprawie rewizji taryfy osobowej, komisja wypowiedziała się za prowadzeniem dalszych badań w tej kwestii, jakoteż gromadzeniem odpowiednich materiałów, których zebranie natrafia jednak w obecnych warunkach na bardzo poważne trudności. Opracowanie tego zagadnienia powierzono Izbie sosnowieckiej. W przerwie obrad członkowie komisji zwiedzili niektóre zakłady przemysłowe, a mianowicie: cementownię Towarzystwa Górniczo-Przemysłowego „Satura” oraz Hutę Bankową.

Piąty rok pracy

Lektorium Powszechnego w Sosnowcu

W ub. tygodniu w domu społecznym na Pogoni odbyła się uroczystość otwarcia piątego roku pracy Lektorium Powszechnego. Udział w uroczystości otwarcia wzięli przedstawiciele organizacji kulturalno-oświatowych oraz stali starzy i nowi słuchacze.

Najpierw do licznie zebranych słuchaczy przemówił kierownik Lektorium prof. Andrzej Majewski, zając zebranie, po czym złożył sprawozdanie za rok 1935-36.

Rok ostatni zaznaczył się dalszym rozwojem i rozrostem tej cenionej przez wszystkich, oświatowej placówki. Odczytów wysłuchało przeszło 2 i pół tysiąca osób, a przeciętna frekwencja słuchaczy przekraczała w roku ubiegłym setkę.

Odczyty wygłaszają profesorzy, lekarze, prawnicy zgrupowani w Kole Prelegentów, istniejącym od 2 lat przy Lektorium. Istnieje również przy Lektorium biblioteka dla prelegentów, składająca się z kilkudziesięciu dzieł o treści naukowej, gospodarczej i politycznej. Lektorium nie po-

siada żadnych specjalnych funduszy i nie pobiera żadnych subwencji, a mimo to wydatnie się rozwija.

Po sprawozdaniu kierownika Lektorium wygłosił nac. Kazimierz Nawrocki inauguracyjny odczyt p. t. „Wódz czy dyktator”. W umiejętnie skonstruowanym wywodzie dat prelegent odpowiedź na aktualne bardzo dzisiaj pytania: „Dokąd idziemy?”, „Dokąd idą sąsiedzi Polski?”, „W jakim kierunku dąży świat?”

Na zakończenie udzielił prof. Majewski zebrany informację w sprawach związanych z pracą w Lektorium.

Odczyty będą się odbywały w domu społecznym przy ul. Żytniej 10 na Pogoni co środę o godz. 7 wieczorem. Wstęp dla starszych i młodzieży bezpłatny. Zyczenia i uwagi na temat doboru i treści odczytów uprasza się podawać przed lub po odczycie w środę albo przysyłać pod adresem: Andrzej Majewski, Państw. Gimnazjum Męskie im. B. Prusa, ul. Orła 13.

Regulacja rzeki Silnicy

w przestrzeni 12 i pół klm.

Z wiosną 1937 r. zarząd miejski w Kielcach z kredytu Funduszu Pracy przystępuje do regulacji rzeki Silnicy. Regulacja obejmie 12 i pół klm. począwszy od wsi Dąbrowa do Białogona. W obrębie miasta począwszy

od ul. Piotrkowskiej do Alei Legionów rzeka zostanie ujęta w koryto z kamienia łamanego na cementcie. W górnym biegu projektuje się spiętrzenie wody i urządzenie kąpieliska publicznego oraz urządzenie stawu o dla

gości 700 metrów i szer. 150 metrów dla uprawiania sportów wodnych.

Na tamie piętrzącej wodę zbudowana zostanie nowa ulica, która połączy dzielnicę Szydłówek z ul. Zagnańską. Ci dojazd do zakładów pracy o 2 i pół klm.

W związku z regulacją Silnicy blisko sto w ciągu najbliższych lat będzie musiało przebudować wszystkie mosty na tej rzece, kosztem około 2 milj. złotych.

Regulacja Silnicy poza zatrudnienie bezrobotnych ma na celu podniesienie stanu sanitarnego miasta oraz regulację przygajających dzielnic.

Wiadomości bieżące

Poniedz. 7 Grudzień
 Dziś: Ambrożejo
 Jutro: Niepokal. Początek NMP.
 Wschód słońca: 7.49
 Zachód słońca: 3.24

TEATR MIEJSKI W SOSNOWCU

Dziś: dnia 7 bm. o godz. 19-ej przedstawienie dla Zespołów Robotniczych komedia W. Weziera pt. „Ludzie na krze”.

Jutro, dnia 8 bm. o godz. 16.30 na osobne żądanie po raz ostatni przeobrażona sztuka W. Podora pt. „Matura”.

Wieczorem o godz. 20.30 ciesząca się wielkim powodzeniem świetna komedia W. Wernera pt. „Ludzie na krze”. Bilety od 25 gr do natycia w firmie W. Czechowski.

KONCERT

W DOMU SPOŁECZNYM

Wczoraj w Domu Społecznym staniem Związku Pracowników Ubezpieczalni Społecznej odbył się koncert, z którego dochód przeznaczony jest na odzież dla bezrobotnych.

Najciekawiej wypadła ta część koncertu, w której wystąpił chór Związku pod batutą p. Sallocha. Nie znaczy to bynajmniej, aby śpiew solowy pp. Kaszówny, Kruzera i Kostuskiego nie były prawdziwym sukcesem artystycznym, ale chór obok watorów śpiewających reprezentuje też wartość społeczną. Chór pracowników Ubezpieczalni powstał stosunkowo niedawno. Jego wczorajszy występ do wiódł, że pod wytrawnym kierownictwem p. Sallocha poczynił duże postępy i może być zaliczony do grona reprezentacyjnych chorów zagłębiowskich.

Z SADU.

Zabójstwo na weselu

W Sądzie Okręgowym w Sosnowcu zapadł wyrok w głośnej sprawie zabójstwa, dokonanego niedawno w Klimontowie na weselu w rodzinie Symprów (ul. Mościckiego). Na weselu tym doszło do krwawego starcia między gośćmi weselnymi, a gośćmi nieproszonymi, w wyniku bójki, w której dominującym orężem były noże, śmiertelną ranę w pierś otrzymał 25-letni Władysław Marchewka z Niwki.

Jako sprawcy zabójstwa odpowiadali przed sądem 21-letni Piotr Toporek z kol. Okrzei i 20-letni Józef Głonek, mieszkańiec Dańdówki (11 Listopada 12 b).

Podczas przewodu sądowego nastąpił w sprawie sensacyjny zwrot. Sąd zważywszy okoliczności sprawy, doszedł do wniosku, iż obaj oskarżeni działali obronie koniecznej i wydał wyrok uniewinniający Toporek i Głonek, którzy dotychczas przebywali w więzieniu zostali z miejsca wypuszczeni na wolność.

RADIO

KATOWICE.

Poniedziałek, 7 grudnia.
 6.00. Piosn poranna. 6.03 Śwójskie melodie 7.25 Wiadomości bieżące. 7.30 Płyty gramofonowe. 11.30. Dary św. Mikołaja — audycja dla szkół. 13.30. Koncert zyczeń. 13.15. Koncert popularny. 14.00 Wiadomości giełdowe. 15.15. Koncert reklamowy. 15.35. Zycie kulturalne Śląska. 15.40 Płyty gramofonowe. 18.20 Rozkosze jazdy narciarskiej — felieton. 18.30. Piosni ludowe Śląskie. 18.45. Program na jutro. 23.00 Muzyka taneczna.

KINO „ZAGŁĘBIE“

DZIŚ

NAJWIĘKSZA PREMIERA
POLSKIEGO FILMU p. t.**BARBARA
RADZIWIŁŁÓWNA**

W roli tytułowej

Jadwiga Smosarska

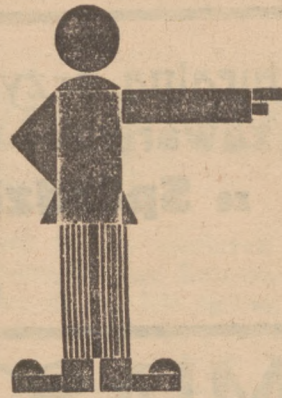
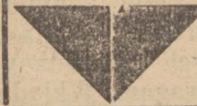
W roli Króla Zygmunta Augusta

W. ZACHAREWICZ

KRÓL, KTÓRY GOTÓW BYŁ DLA MIŁOŚCI WYRZEC SIĘ KORONY!

Miłość, która była wyzwaniem, ezecnym calemu narodowi!

Początek 1-go seansu o godz. 17.30

Miejsce to jest zarezerwowane
dla Elektrowni Okręgowej
w Zagłębiu Dąbrowskim
Sp. Akc.**KINO
EDEN**

DZIŚ!

Najlepszy aktor wszystkich czasów

Gary Cooperw niezrównanej komedii tryskającej humorem i dowcipem
p. t.**Pan z milionami**w pozostałych rolach JEAN ARTHUR, GEORGE BAN
CROF.Początek I seansu o godz. 17.30 w niedzielę i święta o godz.
15.30.**KINO „PALACE“**

DZIŚ OSTATNI DZIEŃ!

Film polski wg. powieści Stefana Żeromskiego

Wierna rzekaW rol. gł.: JADZIA ANDRZEJEWSKA, BAŚKA ORWID, M. CYBULSKI, F.
BRODNIEWICZ, K. JUNOSZA - STĘPÓWSKI, J. WĘGRZYN, ST. SIELANSKI
Początek I seansu o godz. 5.30.**Kino RIALTO Sosnowiec Warszawska 18**ULUBIENIEC PUBLICZNOŚCI, GENIUSZ EKRANU FASCYNU-
JACY**Gary Cooper**

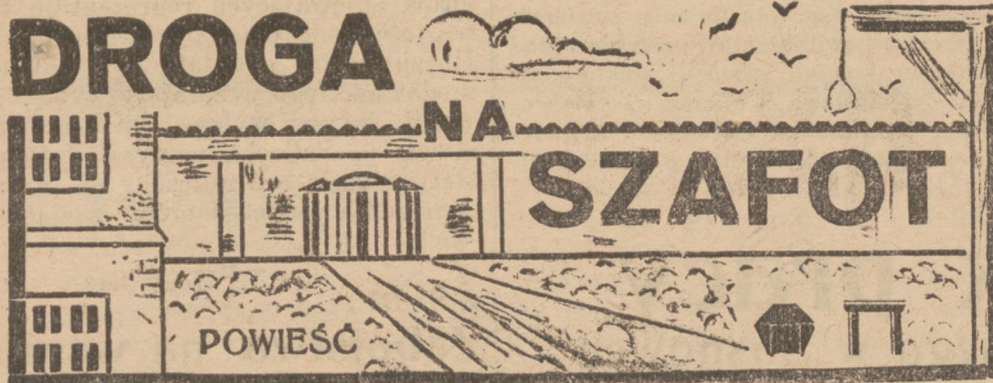
ORAZ BAHATERKA FILMU „SIOSTRA MARTA JEST SZPIEGIEM“

Madeleine Carrolw rewelacyjnym przeboju sensacyjnym przewyższającym słynny
„SZANGHAI EXPRESS“ p. t.**Złoty skarb**

tytuł oryginalny

„General umarł o świcie“

Pocz. 1 seansu o 5.30 w niedzielę i święta o 3.

STUDENT 3-go roku prawa udziela lek-
cyj: łaciny, matematyki. Zgłoszenia pod
„Korepetytor“.OBLIGACJE NARODOWE, inwestycje, no
Konsolidacyjne itd. przyjmujemy po naj-
wyższej cenie przy zakupie biżuterii, zeg-
arków, nakrycia stołowe, o, aparatów ra-
diowych itd. na dogodnych warunkach.
„URANIA“ Sp. z o. o. Katowice, pl. Wol-
ności 7. (Wejście od ulicy Gliwickiej). W
grudniu w niedzielę od 1-6 ej otwarte.FRYZJER męski z kartą rzemieślniczą,
potrzebny od zaraz. Wiadomość: Zabkowi-
ce Fryzjer Delorm.RESTAURACJA „Gastronomia“ Ry-
szard Szezerek, Sosnowiec, ul. Krzywa 1
arządza swiniobicie dnia 5, 6 i 7-go gru-
dnia 1935 r., na które uprzejmie zaprasza
Szanowną Kliencję. Z poważaniem
Ryszard Szezerek, mistrz sztuki kulin-
tarnej.

264.

— Ja nie mam zwyczaju żartowa-
wać w pieniężnych interesach.— A zatem pan potrzebuje trzy-
mać wicehrabiego de Nervey w ści-
słej zależności?

— Być może...

— Mój kolego, jesteś przebiegły
jak widzę.— Dziękuję za komplement. No!
jakże, zgadzasz się na propozycję!

— W jaki sposób zapłacisz?

— Gotówką.

— Kiedy?

— Natychmiast. Wypłacę za otrzy-
manym od ciebie podpisem na blan-
kiecie. Mam przy sobie pieniądze.— Pomiedzy kolegami powinno
nastąpić porozumienie. Zgadza się.— Per Bacco! byłem tego pewien
— Nakreślę akt ustępstwa tego
wekslu.— A ja tymczasem odliczę dziesięć
tysięcy franków.W dziesięć minut później Agosti-
ni otrzymał wzamian za paczkę ban-
knotów wraz z wekslem akt ustęp-
stwa tegoż, napisany według regul o-
raz list z własnoręcznym podpisem
Haltmayera, a pożegnawszy Roberta,
wsiadł do powozu, rozkazując się za-
wieść na ulicę Monceau, do Melanii
Gauthier, rozkochanej obecnie do sza-
leństwa we Fryderyku Bertin, która
ten nędznik niemilosierdzie eksploato-
wał z pieniędzy.

Melania nawzajem wyciskała, o ile

się dało najwięcej pieniędzy z Jerze-
go, którego szczęśliwa gra w karty u-
trzymywała o tyle, że dotąd jeszcze
nie zwracał się o nową pożyczkę do
Agostiniego. Większa część tych pie-
niędzy przechodziła do rąk Frydery-
ka, który przybierał obecnie pozory
wielkiego pana. Niejednokrotnie Me-
lania posuwała bezczelność do tego
stopnia, iż obu kochanków razem za-
praszała na obiady, sadzając ich przy
jednym stole.Jerzy, uważając Fryderyka jako
krewnego swojej kochanki, był dlań
uprzejmym w obejściu. Jednakże od
kilku dni napróżno kołatała Melania
do portfelu wicehrabiego, skąd wraz
z kuzynem wyniosowali oboje, iż
fortuna przy grze przestała sprzyjać
Jerzemu.I nie mylili się tym razem
Przegrawszy raz, wicehrabia tracił
coraz więcej z przerażającą szybko-
ścią.— Na gracza, szulera, nie można
nigdy rachować... — rzekła Melania
do Fryderyka, gdy się znaleźli sam-
na sam oboje po obfitym śniadaniu.
Opływając dziś w złocie, nazajutrz
znaleźć się może bez grosza. Nam o-
bojgu potrzeba dużo i pewnych pie-
niędzy.— Staraj się pochlebiać swemu
wicehrabiemu, a wynajdziesz j-szcze
dla ciebie jaką znaczną sumę.— Napróżno... on nie nie otrzy-
ma, aż po śmierci swej matki.— Dokąd ona żyć będzie?
— Ha! dopóki nie ukończy swej
ziemskiej wędrówki.Głos dzwonka, dobiegający od stro-
ny przedpokojowej przerwał rozmowę
dwojga nędzników, a jednocześnie po
korytarzu ukazała się w progu.— Pan Agostini pragnie widzieć
się z panią — wyrzekła.— Przybywa w sam czas... Proś,
aby wszedł...— Mam odejść? — pytał Fryderyk
po oddaleniu się służącej.— Bynajmniej... wobec Agostinie-
go nie krepuję się wcale.

Stary Włoch wszedł do gabinetu.

— Przeszkadzam może? — zapytał
witając panią domu, a jednocześnie
rzucając okiem na Fryderyka, które-
go nie znał, lecz odgadywał charakte-
r i sposób postępowania po całym jego
zuchwałym zachowaniu się i gmin-
nym guście jaskrawego ubrania.— Przeszkadzać mnie? — nigdy w
świecie... — zawołała Melania. — Cie-
szę się, ilekroć razy widzę cię u sie-
bie... wszak o tem wiesz dobrze. Znaj-
dujemy się w kółku rodzinnym... —
Przedstawiam ci mojego kuzyna...— A! pana Fryderyka Bertin —
rzekł Agostini z uśmiechem.Melania ze swym kuzynem spoj-
rzeli na siebie zdziwieni.— Pan mnie znasz? — pytał ten
ostatni.— Znam wszystkich, panie, a wi-
dząc, że pani Gauthier nie ma żad-
nych dla ciebie tajemnic, mogę mówić
otwarcie w pańskiej obecności o tym
co mnie tu sprowadza.— Ach! — przerwała z radością
Melania — jeżeli przychodzisz zapro-
ponować mi nową pożyczkę pienięż-
ną, powziąłeś świetną ideę. Właśnie
chciałam jechać do ciebie zapytać, czy
nie zmieniły się twe dobre zapatrywa-
nia co do pana Nervey?— Od pani zależy, aby się zmie-
niły.— Ode mnie? — rzekła pani.
— Tak.— Cóż mam w tym celu uczynić?
— Odpowiedzieć na zadanie ci kil-
ka pytań, na które odpowiesz pani z
całą szczerością.— Pytaj, ile chcesz i o co chcesz,
licząc na moją otwartość. Zresztą, da-
remniebym się starała kłamać wobec
ciebie.— A więc przede wszystkim, jak
się przedstawia teraz projekt pani?

— Jaki projekt?

— Wszak powiedziałaś mi kiedyś
iż liczysz na zaślubienie pana de Ner-
vey.Fryderyk rzucił się z niezadowole-
niem.— Niech to pana nie niepokoi —
rzekł zwolna Agostini. — Pomenione
małżeństwo zostawiałoby pańskiej ku-
zynce całą swobodę jej serca, a stało-
by się jedynie sprawą, zabezpieczają-
cą jej przyszłość, która inaczej cięż-
kaby dla niej być mogła.— No.. no! — zawołała Melania
— nie wyprowadzaj mnie na manow-
ce, mój stary. Ty przyszedłeś tu w
jakiejś sprawie, która tak mnie jak
ciebie z bliska obchodzi.

— To prawda...

— A zatem mów jasno. Tak ja, jak
i Fryderyk, jesteśmy na wszystko
przygotowani.

VXV.

— Mówiliśmy przed dwoma miesia-
cami o oplakany stanie zdrowia
pani hrabiny de Nervey — zaczął A-
gostini. — To jej zdrowie dotąd nie
polepszyło się wcale.— Przeciwnie, poparła Melania, ta
biedna kobieta ma się coraz gorzej.

d. e. n.